

og Consequents ville overstige Statens Kræfter, dette maa beroe paa, i hvad Forhold denne Udgift til de høieste Embedsmænd vel kom til at staae til de øvrige Statsudgifter. Nu er det ganske sikkert, at Staten er belastet med ikke ringe Udgifter til forhenværende høitstaaende Embedsmænd (hør!), og at Staten ogsaa er belastet tildeels derved, at flere høiere Embedsmænd ere beholdte — for at benytte deres Kræfter — end der til en senere Tid vil behøves, saaledes, at ved Vacance Indfrankninger kunne indtræde; det er noget, som af Thinget oftere er udtalt og tiltraadt af Ministeriet, men det, vi nu her skulle ordne, det er det Forhold, som skal gjælde under den Forudsætning, at de høiere Embedsmænds Antal bliver nedbragt til det nødvendige Antal, og det vel at mærke, under Regjeringens ministerielle Form, som behøver færre høitstaaende Embedsmænd end Regjeringen under den collegiale Form; og, naar vi agte paa dette, saa troer jeg, at samtlige de høiere Embedsmænds Gage er en saa lille Brøk af Danmarks Statsudgifter, at den Sætning, at Staten ikke kan taale at lønne dem med nogle Procent høiere, ikke kan holde Stik.

Formanden: Afslutning af Forhandlingerne er begjært af Følgende: With, Boulsen, Gram, Timm, Kothe, Heggelund, Wilkens, D. Thomsen, Rinnemann, Schack, L. Stau, Damgaard, J. Knudsen, Jespersen og Lyffe.

Ved den derefter stedfundne Afstemning blev Afslutning forkasted med 38 Stemmer mod 33.

Formanden: Rigsdagsmanden for Nalshorg Amts 3die Valgfreds har Ordet.

Re: Hvis man skulde følge Consequentsen i det Raisonnement, som blev opstillet af den ærede næstsidste Taler (Mourier), maatte den efter min Mening blive den, at vi slet ikke prøvede det finantzielle Spørgsmaal, der her foreligger, eftersom han gaaer ud fra den Forudsætning, at Finantsministeren dog egentlig er den Æneste, der ret veed at bedømme, hvilke Gagestørrelser der her vilde være de rigtige. Men, eftersom nu ikke engang Finantsministeren hyerken har kunnet forelægge eller har forelagt Lovforslaget med den Tilføining, at han alene veed, hvad der tjener til Dvertoldinspecteurernes og Toldinspecteurernes

Bedste, saa troer jeg, at vi Andre baade ere berettigede og forpligtede til at danne os en selvstændig Mening om Sagen.

Naar den ærede Minister afviste en Sammenligning, der skulde kunne anstilles mellem de høitstaaende Embedsmænds Lønning og hvad Bonden lever af paa Landet, saa troer jeg, at han har fuldkommen Ret til at mene, at en saadan Sammenstilling ikke hører hjemme her; men, naar han derimod har draget en Sammenligning mellem, hvad de høitstillede Embedsmænd skulde leve af, og det Overflud i det Hele taget, som det mereantile og industrielle Erhverv giver, saa troer jeg, at han her besfinder sig paa det rette Standpunkt. Men saa beder jeg da ogsaa Enhver holde for Die, — om det end er sandt, som Ministeren bemærkede, at der altid i de sidste Stillinger er Udsigt til at tjene Mere; ja vistnok en ofte loffende men ligesaa ofte skuffende Udsigt —; om man saa dog kan anstille en Sammenligning mellem de blotte Størrelser, uden at tage Hensyn til de forskellige Livsstillingers finantzielle Grundlag? thi Enhver af os veed jo, at selv den, der i sit industrielle Erhverv troer at have Udsigt til den bedste Indtægt, besfinder sig, saa at sige, bestandig paa en Vulkan, da han jo ikke veed, i hvilket Dieblis hans bedste og bedst stillede Planers Fremme kan blive kuldastet af Beregninger, som han ikke har formaaet at forudsee; han har da maaskee i altfor god Tillid til, at han havde vundet ved sine tidligere Foretagender, stillet sit hele Livsforhold bedre og fordeelagtigere, end han formaaede at gjenneføre. Embedsmanden derimod har altid en fast tilfikkret Lønning; han har derved den meget store Fordeel, altid at kunne beregne Udgifterne til sig og sin Familie efter et fast aarligt Budget, og han veed at indrette sig derefter; og jeg troer, det maa være utvivlsomt, at den ene Fordeel er langt overveiende fremfor den større tilfældige, der kan opnaaes ad andre Veie.

Jeg vil forøvrigt tillade mig at bemærke, at, naar et andet æret Medlem har søgt at opstille som et Beregningsmoment, hvad Embedsmanden paa den studerende Veie eller under andre Forberedelser, fremfor i andre Livsstillinger, maa anvende paa sin Opdragelse, han